

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פר' עקב | גיליון 35 | שנה ב'

לעורר ליבי

דיבורי אמת מבארו של החל נובע

ה'מנחה' האחרונה בגטו

לשמוח עם קרי"ש שעל המיטה?! | במה היה עסוק רבי דוד בלייכר בשעותיו האחרונות עלי אדמות | מה המטרה של ביהו"מ?
אגירת כוחות ותו לא, או שיש באן יסוד הברחי לחיים | ממה הזדעזע הסבא מקלם?. | אומרה לאלוקי בעודי.

מצווה שהוא עושה, כל העתקה ותנועה שהוא עושה לכבוד הקב"ה.

וראיתי בשם הסבא מקלם זצ"ל, שפעם ישב עם תלמידיו, ושאל מה הכוונה במשנה 'יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה'. נענה אחד מהתלמידים שזה השכר על עניית 'אמן יאה שמיא רבא' אחד, הזדעזע הסבא והזדעק, ואמר 'שווה לחיות שבעים שנה כדי להגיד אמן יאה שמיא רבא!!'. ואמר שהכוונה הוא למי שיושב מרווח על הכורסא ואומר לעצמו 'מלא כל הארץ כבודי' ומתיישב בצורה יותר מכובדת. זה מבט של יהודי אמיתי, מהי נקודה טובה ומה ערכה, כל דבר שעושים בשביל הקב"ה, כל תנועה, כל רצון טוב, ואפילו הקטן ביותר שעושים בשבילו ית', גדול ערכו עד למאוד. אך העבודה היא לשים לב אליהם, להחשיב אותם, ולייקר את ערכם, ובאמת לשמוח ולהתחיות איתם.

כבר ידוע גם מה שהגרא"א אומר על המשנה "תלמוד תורה כנגד כולם". למה תלמוד תורה גדול מכל מצוות הלא יש את כל המצוות שבתורה, ולמה הלימוד גדול מכל המצוות? אומר הגרא"א כיוון שתלמוד תורה אפשר לקיים גם במילה אחת בודדת, כל מילה בודדת של תורה היא נצח נצחים!

סיפר לי בחור שקשה לו בשמירת עיניים, הוא מנסה בכל הדרכים והעצות אך הוא לא מצליח בשום אופן. אמרתי לו את מה שהרב' מלמד להסתכל על הנקודות טובות ולשמוח בזה וכו', כמבואר בתורה היסודית 'אזמרה לאלוקי בעודי' (רפ"ב) אחרי תקופה קצרה הוא חזר אלי עם פנים זורחות מאושר, וסיפר: אחרי שהתחלתי להתבונן ולשמוח באמת עם כל התגברות, עם כל פעם שאני מצליח להוריד את העיניים. קיבלתי כזה חשק, אם כל התגברות כ"כ חשובה אני רוצה עוד ועוד, ובזכות זה יש לי כוח להמשיך להתגבר עוד פעמים רבות.

והדברים ברורים. כפי שהפליג רביה"ק בעצמו בחציצות דרך זה, שכל הנכנס בעבודת ה' מוכרח לצעוד במסילה סלולה זו, להסתכל ולחפש את הנקודות הטובות שבו. ואף אם רואה בעצמו שכולו רע וכל דבר מלא פניות וכו' יחפש את הנקודה הטובה, את המחשבה, התנועה, שכן מתכוון לבוא ית', ולשמוח איתה, וכך נזכה לעובדו ית' באמת.

ואת זה לומדים ג"כ בפרשתנו אנו כפי שכותב האור החיים הק' ועוד ספרים, שעקב לשון עקב המצוות שאדם דש בעקביו, ו'והיה' לשון שמחה, לשמוח עם זה. וע"י הנקודה טובה אפשר לשמוח באמת עם הקב"ה, ולעשות רצונו בשלמות. יה"ר שזוכה.

אחר כך כשאתה לומד השיעור בתורת ה' תשמח עם זה. וכו' וכו' וחזור חלילה".

לפעמים מרוב שאנחנו שקועים בטוב, אנחנו עסוקים כל היום בהוויות דאב"י ורבא, לומדים מתפללים, ונמצאים כל היום באוהלה של תורה, אך קשה לנו יותר להתחיות מנקודות טובות, אך כשנמצאים במקום זמן שה' מזמין שאין לנו את הסביבה הקדושה שאנו מורגלים בו, קל יותר להיכנס לעבודת קודש זו.

ודוגמא לדבר אפשר ללמוד מהסיפור המבוא בספר 'מדרגת האדם' (עמוד קפ"ג) 'ליסבא מנובהרדוק' שם מסופר סיפור נורא על הגאון רבי דוד בלייכר, "בדרכו האחרונה כשהיה מובל

למה תלמוד תורה גדול מכל מצוות
הלא יש את כל המצוות שבתורה?
אומר הגרא"א כיוון שתלמוד תורה
אפשר לקיים גם במילה אחת
בודדת, כל מילה בודדת של תורה
היא נצח נצחים!

עם שאר האנשים לשחיטה היה מעודד ומחזק את כולם, ועוד הספיק לארגן מניין לתפילת מנחה, וכששאלו אותו בימי הגטו האחרון האם כדאי להשתדל ולהתאמץ בשביל זה הלא בין כה נגזר גזר הדין, ואמר כדאי עוד יום אחד של הנחת תפילין, עוד מצווה בעולם הזה".

הבא נתבונן רגע, בחיים הרגילים לא היינו זוכים לכה' סיפור עוצמתי, שתחבר בנו את החשיבות של כל מצווה, כל נקודה טובה של עבודת ה'. כשמגיעים למצב שאינו המצב הרגיל שלא ברצינו, אז קל יותר להתחיל לייקר ולהחשיב כל נקודה טובה.

זה לא רק בבין הזמנים, לכל אחד יש בכל יום זמנים או מצבים שאינו ב'שטייגן' שהוא רגיל, ובדרגה שהוא רוצה למצוא את עצמו, זה ההזדמנות להתחיל לייקר ולהחשיב כל נקודה טובה, ולהתחיות ממנה באמת. ויכול להיות, שהקב"ה בעצמו מביא את האדם למצב כזה כדי שיתחיל לייקר את הנקודות הטובות שיש לו, כל

'וקווי ה' יחליפו כוח'. עומדים אנו באמצעם של ימי בין הזמנים, בהם אוגרים בחורי הישיבות הק' כוח ומנוחה, לקראת המשך העמל והשקידה בתורה הק' בכוחות רעננים ומחודשים.

ברוך ה' שאף בימים אלו מלאים בתי המדרשות בצורבי דרבנן השוקדים על תלמודם כבזמן רגיל, הישיבות ביהו"מ מלאות עד אפס מקום, ובכל מקום שהולכים מוצאים בחורים ואברכים המנצלים את זמנם לעסק התורה הק'. אך אין זה סוד שבזמן כזה קשה לפעמים ללמוד כרגיל, והרבה מוצאים את עצמם בסופו של יום כשבקושי פתחו גמ'... והכאב שכל אחד מרגיש 'מה המטרה בזה?' 'מה התכלית בזה?' כל אחד רוצה לנצל את הזמן עד תום, וללמוד בשקידה כמו בכל הזמן. והנה מגיע פרק זמן של כמה שבועות שקשה ללמוד, ובקושי חוטפים פה ושם.

את התשובה הפשוטה שמטרת ימים אלו הוא לאגור כוחות לקראת הזמן הבא יודעים כולנו אבל משהו יותר עמוק, באמת למה עשה ה' ככה שיהיה זמן שקשה מאוד ללמוד אפילו קצת, שלא נדבר על לימוד כמו באמצע הזמן?

אמנם אין מתיימרים אנו להבין ולהסביר דרכי הבורא ית', אך ע"פ דרכי העבודה שמדריכנו רביה"ק נוכל להשכיל יסוד עצום בעבודת ה' המתגלה בימים אלו.

כידוע הפליג רביה"ק בעצה הנוראה של 'אזמרה', לחפש ולבקש כל אחד בעצמו נקודות טובות ולשמוח בהם, שזהו יסוד עצום בעבודת ה' וכל הנכנס בעבודת ה' אינו יכול להיכנס בעבודת ה' בלעדי עצה זו. והזהיר רביה"ק מאוד ללכת עם עצה ודרך זו, לחפש בעצמו נקודות טובות ששם אינו רשע, ועם זה לשמוח ולהודות לה', ובכוח זה יוצאים באמת מכף חובה לכף זכות.

ודיבורים פשוטים וברורים על הדרך להחיות ולשמוח בנקודות טובות לעובדא ולמעשה מצאתי בספר 'שערי צדיק' (מכתב י"ב) מהגה"ח ר' גדליה קעניג זצ"ל, "הרי כשהנך הולך לישון ובוודאי קראת מקודם קריאת שמע שעל המיטה תשמח עם זה. וכשאתה ניעור משנתך ואומר מודה אני וכו' תשמח עם זה, אחר כך כשאתה נוטל ידיך שחרית תשמח עם זה. וגם עם הציצית שהנך מלוש בהם אחר כך כשאתה מכין עצמך לתפילה תשמח עם זה. אחר כך כאתה מניח התפילין 'כתרי דמלכא' תשמח עם זה, אחר כך כשאתה מתפלל שחרית תשמח עם זה. אחר כך כשאתה הולך לאכול פת שחרית, ומקודם אתה נוטל ידיך במים כדת תשמח עם זה, וכשגמרת הסעודה וברכת את ה' על המזון תשמח עם זה.

מליבא לפומיה - גליא

מקדמית על המיית בגומה השניית

מדור תקופתי
חדש

ארטיק קרח מטפטף בשיאו של יום חול שגרתו

התרגלתי לשמוח אך ורק ממצוות של "קום ועשה", מהיום אני יכול וצריך לשמוח גם בכל "ראיה" אחת פחות, מכל הפחתה אחת של מחשבה רעה על השני.

יוסי: מצד אחד זה מאוד מלהיב, אבל מצד שני אני מרגיש שמייד יש לי חוכמות על היסוד הזה. קול מזלזל ומצחקק לוחש לי: "ואולי אתה מתלהב, רק בגלל שזה יהפוך לך את החיים לקלים בהרבה? במקום להתאמץ בעשיית המצוות. אפשר בקלות לשמוח משב ואל תעשה".

ישעיהו: תראה, אם אנחנו היינו ממציאים את התפיסה הזו, זה באמת היה מפחיד, אבל רבינו כבר התבטא ככה.

דוד אגב, גם תלמידו רבי נתן מברסלב אמר פעם דיבור חריף מחד ומתוק מאידך, שממש משלים את הנושא שלנו. כך ראיתי לפני כמה חודשים, הנה הציטוט: **"מוהרנ"ת אמר: כדאי לו לאדם לחיות שבעים שנה, בעולם הזה עם כל הסבל והצרות, אפילו אם לא יחטוף ויעשה האדם שום דבר הגון וטוב, רק זה שימנע עצמו מהרהור רע אחד פחות, גם זה כבר כדאי. והנה מפתיר בזה ראב"ר נאומר: 'וכל שכן וכל שכן כשעושים עוד איזה מצוה, בנדאי כדאי וכדאי' (שיח שרפי קודש, חלק ב' אות תקכ"ב)"**

יוסי: תשמע ישעיהו, אין דרכי להתלהב מכל דבר, ובפרט שהמוצא שלי נטוע אי שם בין ליטא לבלארוס. אבל כעת, בזכותך, אני ממש עם דמעות בעיניים. איך שאני מבין, רבי נתן מגלה לנו סוד עצום ונורא. הרי בשבעים שנה אפשר ל"ע לסבול כל כך הרבה יסורים, וגם לעבור עליות וירידות בלי סוף, ובכל זאת הכל שווה אם יזכה פעם אחת להימנע מהרהור רע אחד פחות!!

והאמת, כל מי שגדל והתחנך על האמונה הברורה בשכר ועונש יוכל להבין זאת. הרי גם אם ח"ו אדם יעזוב את העולם הזה מבלי שזכה לעשות תשובה שלימה, ובעבור כך יוצרך להזדכך בגיהנום, לאחר מכן יבוא לגן עדן ושם יוכל לשבת ולהנות מזיו השכינה לנצח נצחים. ובשכר מה? בשכר הרהור רע אחד פחות. נו, היה שווה או לא היה שווה? בטח היה שווה!!

ישעיהו: יוסי, אתה ממש מחזק אותי. אתה יודע... בזכות הציטוט שלך, אני לפתע נזכר שהדברים הללו מפורשים בחיבורו המרכזי של רבי נתן, הלא הוא "ליקוטי הלכות".

אני מקריא לך את הציטוט המלא והמתוק מדבש: **"וראוי להאדם הבר דעת שיהיה מרוצה שאפילו אם לא יפעל בכל עבודתו וטרחו ויגיעו, רק שעל ידי זה ינצל פעם אחת מאיזה עבירה גמורה או הרהור או תאוה כל ימי חייו... גם זה היה כדאי לו" (הלכות שלוחן ג).**

יוסי: ממש מים קרים על נפש עייפה. ארוצה נא בשווקים וברחובות לספר לכל מי שרק מוכן לשמוע מחזיק עצום שכזה.

אשריך ישעיהו, חיזקתני ושמחתי. מי היה מאמין, תחילתו בארטיק ריאו מטפטף וסופו בדיבורי גדלות כאלו.

אנחנו כבר צריכים לסיים, ואני ממתין בכיליון עיניים למפגש הבא שלנו.

ישעיהו: גם אני מצטרף להנ"ל. איי... מי ימלא את מעלתה של שיחת חברים. אילו לא התקרבונו לרבינו אלא למשמע דא - דיינו.

הפרעתי לאמא במטבח..."

ישעיהו: כלומר, הבין הזאטוט שראוי לקבל שכר גם על "שב ואל תעשה". עצם זה שלא הפריע במטבח, כבר ראוי הוא לתשורה המיוחדת - ארטיק ביום חול שגרתו.

אתה יודע, יוסי, אני חושב שיש במילים הפשוטות האלו - לימוד גדול.

לנו מאוד קשה להעריך ולכבד - הימנעות של עשיית רע. וכי בגלל שלא בוכים ומפריעים צריכים לקבל ארטיק - - - ?

אבל הצדיקים מלמדים אותנו דרך אחרת.

אני נזכר בשיחה מיוחדת המובאת בספר הק' חיי מוהר"ן, שם מסופר על אימו של רבי נחמן מברסלב - מרת פיגא ע"ה, שפעם ביקשה מבנה שיספר לה על מעלתו.

אולי כדאי שאביא בפניך את הלשון המקורית, היא מתוקה מאין כמוה: **"שמעתי, שפעם אחת דחקה אותו אמו הצדקת וזרונה לבדקה, באשר שהעולם משגחין אותו ואומרים עליו גדולות כאלה, על כן יאמר נא לה גם כן ויספר לה מה מדרגתו בעבודת השם. השיב לה: מה אמר לך אני סר מרע באמת" (חיי מוהר"ן, רל"ח).**

קיבלתי ארטיק לכבוד זה שאני לא בוכה, וגם לא הפרעתי לאמא במטבח..

יוסי: יש לי ממש צמרמורת מהתשובה הזו של רבינו. כמדומני שעדיין לא נפגשתי בשיחה הזאת. מכל המעלות שבעולם, בחר רבינו ברוב קדושתו להביא בפניה של אימו הצדקנית את מעלת 'סור מרע'. ממש פלא פלאים!!

ישעיהו: גם אני מצטרף לפליאה שלך. הרי רבינו היה בעל השגה בקנה מידה עצום, וכידוע חיבר את ספר המדות שהוא מובאות מחז"ל, בבלי, ירושלמי, זוהר, ועוד ספרים, כבר בקטנתו ממש. ובכל זאת, כאשר דחקה בו אימו, הפטיר: מה אומר, אני סר מרע באמת. הלשון הזו באמת מעניינת.

יוסי: וגם אם אין לנו השגה בכוונתו הקדושה, אולי אפשר לקחת מכאן נקודה חשובה עבורנו. להעריך ולשמוח בסור מרע הפרטי שלנו. בדרך כלל, הנטייה היא להתפעל מהפעולות המעשיות של הסובבים אותנו. הנה, ההוא עשה כך וכך חסדים, השני מסר שיעור מחזק, והשלישי עוסק בקירוב רחוקים. אבל אני? מה אני בכלל. בקושי מצליח לשמור על רצף בסדר 'כולל', בקושי זוכה להתגבר בבית על ניסיונות הכעס. יש לי במה לשמוח בכלל?...

ישעיהו: ממש ככה. וכאן רבינו בעצם מלמד אותנו להביט במבט אחר לגמרי על השמחה במצוות. ואם עד היום

ישעיהו: שלום יוסי, כמה טוב להיפגש ולראות שוב את הפנים המאירות שלך.

יוסי: כמים הפנים לפנים, ככה בדיוק גם אני מרגיש. תשמע, אני חושב שהמדור הזה הולך לשמח יותר מכמה יהודים. אני, כבר כעת שמח ומחייך בזכות הרעיון הזה שלך: להיפגש פעם ב... ופשוט לדבר יחד בעבודת ה', מתוך החיים הרגילים, בגובה העיניים, בנעימות ובזרימה דקדושה.

ישעיהו: זרימה דקדושה? יפה לך, מושגים חדשים אתה מלחין לי כאן.

יוסי: כן, כי 'זרימה' יכולה גם להיתפס כמו משהו רדוד וסוחף כזה. איך המשגיח בישיבה קטנה היה אומר לנו: 'דג מת הולך בכיוון הזרם, דג חי שוחה נגד הזרם'. אבל יש גם זרימה חיובית, קדושה וטהורה. ואולי אם יהיה לנו זמן, נתעכב מעט על העניין. חוץ מזה, מה חדש אצלך?

ישעיהו: האמת שחדשות דרמטיות אין באמתחתך. סך הכל החיים מתקדמים בקצב משביע רצון... בזמן אלול הבעל"ט אני כנראה עובר לכולל אחר, קצת גיוון והתחדשות, מה עוד?.. הבן שלי נכנס לחיידר באלול הבעל"ט, וזהו, אין עוד משהו מעניין במיוחד.

יוסי: מתחשק לי לשתף אותך באירוע פשוט וחביב שאירע איתי היום אחרי הצהריים, לאחר ארוחת צהרים פרשתי לנוס מעט בחדרי, ולאחר כשעה, בני נשלח ע"י אימו תחי להעירני ולהקציני. בני בן השלוש נכנס לחדר בריצה ובקול רעש גדול החל במלאכתו: "א-ב-א צריך כבר ל-ק-ו-ם!" פתחתי עיניים, ומולי עומד אריה לייב בני מחמד, חיך גדול על פניו, וארטיק קרח בטעם אננס של חברת ריאו מטפטף בין אצבעותיו. על הטפטופים הדביקים עוד מחלתי, אבל על עצם אכילת ארטיק באמצע השבוע, לא יכולתי להבליג...

ישעיהו: וואוו, איזה קפדנות, יוסי, אני לא מכיר אותך ככה **יוסי:** תראה, אני מאוד פנאטי בעניינים האלו, אצלי בבית הילדים כבר יודעים: יש מאכלים של יום חול, ויש דברים מיוחדים לשבת קודש. ארטיק לדוגמא, הוא אחד מהמוטיבים של שב"ק בלבד.

ישעיהו: הבינתי. וואוו, איזה חינוך פלדה. כל הכבוד.

יוסי: אל תגזים... בקיצור, לא עצרתי בעצמי ושאלתי אותה: "ולכבוד מה יש לך ארטיק כזה טעים?...?" חיוך גדול מרוח על פני נחישות עצומה תלויה בין ריסי עיניי.

ועין הילד, אחר שתיקה קצרה: "לכבוד שפָּלוֹם".

ישעיהו: אווה. דברים כדורבנות.

יוסי: כן, מיד חשבתי לעצמי שיש כאן תוכחה סמויה מן השמים, וכי אני תמיד מנכיס לפה - מאכלים ערבים עם סיבה מוצדקת?? לפני כל כוס קולה אני שואל את עצמי -לכבוד מה החגיגה? אבל בוא נעזוב את זה כרגע.

ישעיהו: נו, ומה 'למעשה' ענית לו?

יוסי: לא הייתי צריך לענות. הוא מיד שזאת תשובה לא מספיק משכנעת, ולכן מיד הוסיף בילדותיות עסיסית וחיננית: "קיבלתי ארטיק לכבוד זה שאני לא בוכה, וגם לא

קו נכספה
03.5011106
הקו של בני הישיבות

אומן מול בוקרסט

שלל תכנים מסעירים ומפתיעים
לקראת הנסיעה הקדושה לאומן
בראש השנה

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה

שאלה:

שלום וברכה

רציתי לשאול: בימים האחרונים יש דיבורים רבים על כך שהשלטונות הולכים לעצור את האברכים והבחורים מקבלי הצווים. גם אני קיבלתי צו, והחשש מהמעצר גורם לי לחוסר יישוב הדעת וחוסר מנוחה. כבחור מקורב הייתי רוצה לדעת, איך צריכה להיות ההתייחסות למצב בו אני נמצא על פי דעתו של רבינו הקדוש.

תשובת אחד מחשובי התלמודי חכמים שליט"א:

שאלתך נוגעת לרבים מהאברכים הצעירים והבחורים, ואף בקרב הוריהם הדאגה והחשש גדולים עוד יותר (בפרט בלב האימהות...). כשם שפרצופיהם שונים כך חווית הדאגה שונה, ויש זוויות רבות שראוי לבחון בהקשר זה.

ארשה לעצמי לקחת את שאלתך למחוז קצת שונה מזה שהדגשתי.

כי כשמדברים על ה"חשש ממעצר", למרות חוסר הנעימות שבדבר, הרי לא מדובר על הגליה לסיביר. לבחור רציני כמון ייתכנו בעיקר שתי דאגות, ביטול תורה ושמירת העיניים. ממה ששמעתי, בכלא הצבאי אין חלילה תערוכת, וניתן לעסוק בתורה הקדושה בהתמדה רבה, ולהמשיך לגדול ולהאיר את העולם.

עיקר העלייה בתורה היא דווקא בדיבוק חברים ושימוש חכמים, ובוודאי החשש ללמוד לבד ללא צורת ישיבה אכן מטריד מאוד, אך במידה וכנפיות החוק יממשו את הבליהם ויאסרו רבים מסלתה ומשמנה של עולם התורה, גם בעיה זו תיפטר במידה רבה. בס"ד גם יהיו חברות ושיעורים טובים.

מה שלדעתי יותר מאיים ומטריד אותך, הוא הכאב והחרפה בכך שחלילה "ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים". נדמה שבמאבק הנצחי בין שרו של עשוי ליעקב, קעת ידי עשוי שולטות, בהיותו משפיל את קרנה של תורה. זה מה שמקומם, ומכניס חוסר יישוב הדעת בלבבות החכמים.

ולכן, יותר משיש צורך לטכס עצה איך לא נירא "מפחד פתאום ומשוואת רשעים כי תבוא", צריכים להתבונן קצת לעומק המציאות, ולהבין את הגדולה והתפארת שהכין בורא העולם ללומדי התורה, דווקא על ידי "גזירת הגיוס".

ב"ליקוטי מוהר"ן" (סי' כ"א אות י"א) מתאר את ההשגה שלעתיד לבוא:

ואפילו העכו"ם ידעו ביתרון הדעת, אבל לא כמונו, וידעו שהגדולה שהיה להם והשפלות שהיה לנו בזמן הגלות, כל זאת הגדולה היה לנו. אף על פי שעכשיו אי אפשר להבין כל זה, כי אין להכחיש החוש, אף על פי כן ירבה הדעת ויבינו הכל, שגדולתם של העכו"ם היה לנו גדולה ולהם השפלות.

מבואר בדבריו שכעת קשה להבין זאת, איך הגדולה שלהם והשפלות שלנו היא בעצם גדולתנו, ורק לעתיד לבוא נבין, אך כשמתבוננים יש דברים שמובנים גם היום

תחילה נשתף במה שאימו של אחד החסידים מספרת: בצוהרי אחד הימים היא קיבלה טלפון מצמרר. מעבר לקו נשמע קול בעברית אך במבטא איראני עמוק: "למה את לא מפגינה יחד עם שאר משפחות החסידים? אם את רוצה לראות את הבן שלך חוזר בחיים את חייבת להתחיל להשתתף בהפגנות השמאל להפיל את הממשלה שלכם!" חלחלה וצמרמורת עברה בגופה, ויחד עם זאת הטיחה באיש החמאס: "בני לא נמצא בידיים שלכם, הוא בידיים של אלוקים! וגם אתה עצמך נמצא בידיים של!"

דממה שררה בקו הטלפון, וכעבור זמן מה היא שומעת את הערבי משיב בשפה רפה: "כל הכבוד..." ומנתק.

שתתן לנו מבט מאיר יותר על כלל ישראל שמשתף פעולה עם רשעי האומות:

"ובשלישית הם באים ועולים לירושלים, והם הולכים ליהודה ומתייראין מהם שהם גיבורים, שנאמר 'וגיברתיים בה', ומוסרים לכל אחד מבני יהודה שני גיבורים, למה, כדי שלא יברח. כיון שגוברים, בני יהודה עולים עמהם ומגיעים לירושלים ומתפללים בליבם ואומרים: נפול בידם ולא הם בידנו. ולמה הם מתפללים בליבם? שמתיראים הם להשמיע קולם! זה שאמר הכתוב 'ואמרו אלופי יהודה בלבם', אומר להם הקדוש ברוך הוא: בתמימות באתם, חייכם שהתמימות עולה לכם! שנאמר 'תומת ישרים תנחם'. באותה שעה הקדוש ברוך הוא נותן לבני יהודה גבורה והם שולפים כלי הזין שלהם ומכים לאותם האנשים שמיינם ומשמאלם והורגים אותם".

מדהים.

בשאלתך, חשבת ש"הם" שולטים, ואנחנו מפחדים. מתברר שאנחנו היחידים בשליטה עצמית. כל השאר נמצאים תחת מיעוט אלים שמגיע מאומות העולם, ומפחיד את אלופי יהודה. המכיר מעט את המציאות כיום יודע שזה בדיקת מה שקורה. כל חייל או שוטר, כל כתב או שופט, כל פרופסור או פקיד, פשוט מפחד לדבר. והוא מתפלל בליבו שיושבי ירושלים ינצחו...

וזה באמת מה שיקרה:

"ביום ההוא נאום ה' אכה כל סוס בתימהון ורוכבו בשיגעון, ועל בית יהודה אפקח את עיני, וכל סוס העמים אכה בעיוורון".

"ואמרו אלופי יהודה בליבם: אמצה לי יושבי ירושלים בה' צבאות אלוהיהם". ומבאר רש"י: כשיראו שאר הצובאים ניגפים במגפה זו והם ניצולים, יאמרו "אמצה לי יושבי ירושלים וכו'". יושבי ירושלים שיודעים שעל כרחנו אנו באים עליהם, אמצו לעזרתו בתפילתן בה' אלוהיהם.

נמשיך בגאון לדבוק בתורה, ומהר מאוד נראה בהתהפכות העולם, בהשמדת הרשע ובהרמת קרן לומדיה.

הנה אורו עיני

בי טעמתי מעט הדבש הזה

זה אני יודע בברור...

וה' יעזר לי בחסדו, לסע למקום שאסע, להשתטח במקום שאשתטח. אשר באמת אני יודע כלל עוד עד היכן הדבר מגיע, אבל זה אני יודע בברור בעזרת השם יתברך שאני צריך לסע לשם בכל עת, ובפרט על ראש השנה הקדוש והנורא והאים מאד מאד. וגם אני צריך לעזור ולחזק אתכם בכל פחי בכל מיני דבורי אמת שבעולם,

(עלים לתרופה מכתב רפ"ח)

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

פתיחתו המחודשת של בימ"ד ברסלב הניכר הישיבות 'נכספה' בעיר התורה 'בני ברק'

בכל פעם צצו המניעות מכון אחר, ופתיחת ביהמ"ד נדחתה בכל פעם מסיבות לא מובנות. (מובנות ועוד איך... כשמדובר בדבר חשוב ונצרך כזה טבעי שיהיו כאלו מניעות...).

ומה נכבד היום לאדוננו, כשאנו זוכים להתבשר שבחסדי ה' עלינו נפתח בית המדרש מחדש ובתלתא הווי חזקה, עם גנרטור שנרכש במיוחד לביהמ"ד לכבד את השבת כראוי. כשבוע"ה משם תצא אורה לכל האזור, בתפילות בחיות ובהתלהבות כפי שמלמדנו רביה"ק, וכפי שהאברכים מוסרים בימים אלו נגמרים השיפוצים למקום. ויה"ר שהמקום ישמש לבית וועד לחכמים, ויביא להתעלות והתרוממות לכל דורש ומבקש ה' בתורה תפילה ועבודת ה'.

מיקום הביהמ"ד ברחוב שלמה המלך פינת עזרא, לכל הפרטים וכן לזמני התפילות וכדו' נפתח קו מיוחד.

להרשמה לקו ר' אריה: 0548487317

הראשון, הוא הספיק לקנות לו שם טוב שנדף למרחוק. הרוח חיים שנשב באוויר, האהבת חברים, התפילות המרוממות, וסדרי הלימוד שנערכו בין כתליה, ומעל הכול האוויר הנח והזך שהרגיש כל מי שרק דרך על מפתנה. וכפי שמורנו רבי נתן מבאר את הלשון 'בית המדרש', ששם דורשים את ה', כל אלו הקנו לה את שמה הטוב. מיד עם סיום חודש ניסן הוצרכו לעבור למקום חדש, וכך עברו למקום חדש ומרווח, ברחוב שלמה המלך פינת עזרא בתוך בניין ת"ת ברסלב. הציבור הגדול שהגיע לתפילות בליל שבת סיפר על רשמים ותחושות מרוממות ביותר מתפילת ליל שבת. אך כיוון שלא היה גנרטור במקום, ובחום המהביל של בני ברק היה הדבר בלתי נסבל, ובהעדר גנרטור גם לא היה תאורה כשרה במקום, לא התקיימו עוד תפילות בשבועות הבאות, לצערם ולכאבם של עשרות בני הישיבות בבני ברק, שבועות ארוכים שהאברכים עסקו להשיג גנרטור למקום, כל פעם זה היה נראה כבר קרוב מתמיד, וכבר מחדשים את ביהמ"ד שיהווה תל תלפיות לכל האזור מגדלור של תורה ועבודת ה', אך

חדשות מרעננות מגיעות מעיר התורה בני ברק, על פתיחתה מחדש של ביהמ"ד ברסלב-בני הישיבות שע"י 'איגוד בני הישיבות נכספה', בפעם השלישית.

אם היה מדובר בעסקי העולם הזה היינו אולי מתביישים עם זה, לפתוח בית כנסת בפעם שלישית?! אבל כשמדובר בדברים שבקדושה וכ"ש כשמדובר על בית מקדש מעט, ובפרט כזה ביהמ"ד על זה גאוותינו ועליה תפארתנו! כבר פעם פעמיים שהמניעות התגברו ומעשה שטן הצליח והבי"נ נסגר. אך ב"ה האברכים המקורבים לרבינו קרוצים מחומר אחר, אמונים על דברי רבה"ק לא להתפעל מכל הקשיים והמניעות, ואדרבה כל מה שיש יותר קשיים אין זה כי אם להראות את גדולת הדבר, ועד כמה צריך להתגבר ברצונות ותפילה עד שזוכים להוציא את הדבר מכוח אל הפועל ההתרגשות שהקיפה את כלל בני הישיבות המקורבים לרביה"ק בחודש ניסן דהאי שתא, עם הבשורה המרנינה על ייסוד ביהמ"ד 'ברסלב-הניכר הישיבות' בעיר התורה בני ברק השאירה רשמים עד עצם היום הזה, חודשים אחר"כ. בחודש הבודד שביהמ"ד היה פעיל במיקומו

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקל"ה ויבדלחט"א

מרן החזון איש זצוק"ל

סיפר הגאון רבי דוד פרנקל זצ"ל מנאמני ביתו של מרן החזון"א, עובדה המלמדת על בקיאותו הנפלאה של מרן החזון"א בספרי רביה"ק והתמדתו בהם. שבהזדמנות מסוימת הלך עם מרן זצ"ל ברחובה של עיר כמה ימים לפני פסח, בדרך הילוכם שוחח החזון איש עם ר' דוד, וגילה לו את סוד שבת הגדול, שמגלה רביה"ק בשיחות הר"ן (שיחה פח) המובא בהתחלת הגדת 'אור זורח', ושבחו בפניו.

ניתן לשמוע את הדברים מפי האברך ששימש את ר' דוד פרנקל בסוף ימי חייו ושמעו מפיו. בקו נכספה 03.50.111.06 שלוחת 'המה מעידים' 3,5, כך גם ניתן לשמוע שם עדותו של הגה"ח רבי נתן ליברמנטש שליט"א על ה'המה מעידים' של השבוע האחרון.

הדיבורים. השית. האווירה. ההתחלואות. לא איך לזכות לא לזה...

עשרות אברכים ובחורים בני הישיבות כבר קבעו את מקומם ב'קריית בני הישיבות- נכספה' לשבוע של התעלות בדיבוק ואהבת חברים, ובמחיר מוזל ביותר! חבר יקר! מה איתך? הבטיח את מקומך כבר כעת! קו נכספה 03.50.111.06 שלוחה 5,4, (מענה אנושי)

זיכרת אל טו

מעמקא דליבא נשנר בזאת ברכותי המאליפת קדם האברכים החשובים

המקורבים לרביה"ק זי"ע

ר' יוסף חיים רי"ן מבחורי ישיבת פוניב'.

ר' יחזקאל רובין מבחורי ישיבת 'נחלת חלום'.

ר' מנחם נייבברג מבחורי ישיבת 'נחש הדעת' (קלון).

לרגל בואם בברית הנישואין בשעתו"מ.

יה"ר שהזיווג יעלה יפה בניין עדי עד דורות ישרים מבורכים, ורע קודש העוסקים בתורה, בדרך הסלולה של רביה"ק אמן.

ניתן לתרום דרך 'נדרים פלוס' ע"ש ע"ש איגוד בני הישיבות-נכספה, לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

© יו"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע © להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימייל a0799400036@gmail.com